

SZCZECIŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

T R E Ś Ć :

Dział urzędowy

Poz. 60	Zarządzenie Wójewody Szczecińskiego z 13.8.46 r. w sprawie utworzenia przy Urzędzie Wojewódzkim Szczecińskim Wydziału Inspekcji	135
Poz. 61	Pismo okólne Wójewody Szczecińskiego z 29.7.46 r. ustalające kalendarz dozwolonych polowań na zwierzynę łowną.	136
Poz. 62	Zarządzenie Urzędu Wojewódzkiego Szczecińskiego z 2.8.46 r. o dostarczaniu mieszkań dla lekarzy i personelu pielęgniarskiego.	136
Poz. 63	Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Szczecińskiego z 5.8.46 r. dotyczące biur pisania podań.	137
Poz. 64	Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Szczecińskiego z 7.8.46 r. dotyczące prowadzenia rachunków bieżących.	140
Poz. 65	Zarządzenie Wójewody Szczecińskiego z 8.8.46 r. upoważniające niektórych funkcjonariuszów państwowych i samorządowych do nakładania grzywnieł w drodze doraźnych nakazów karnych.	140
Poz. 66	Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Szczecińskiego z 10.8.46 r. wyjaśniające przepisy o zgromadzeniach.	142
Poz. 67	Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Szczecińskiego z 26.8.46 r. w sprawie zwalczania oraz tępienia gryzoniów.	145

Dział nieurzędowy

Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów.	146
-------------------------------------	-----

DZIAŁ URZĘDOWY

Poz. 60

ZARZĄDZENIE WOJEWODY SZCZECIŃSKIEGO

z dnia 13 sierpnia 1946 roku.

w sprawie utworzenia przy Urzędzie Wojewódzkim Szczecińskim — Wydziału Inspekcji

Na podstawie art. 36 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej w brzmieniu zamieszczonym w obwieszczeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80 1936 r. poz. 555) oraz działając w porozumieniu z Ministerstwem Ziem Odzyskanych, tworzę przy Urzędzie Wojewódzkim Szczecińskim Wydział Inspekcji i równocześnie ustalam niżej podany zakres czynności tego Wydziału.

Tym samym kasuję dotychczasowy Oddział Inspekcji, wchodzący w skład Wydziału Ogólnego Urzędu Wojewódzkiego Szczecińskiego, oraz oddziały wgl. referaty inspekcji (kontroli) w wydziałach: Budżetowo-Gospodarczym, Samorządowym, Apropowizacji i Handlu, Przemysłowym, Opieki Społecznej i Osiedleńczym.

Wojewoda Szczeciński
(—) LEONARD BORKOWICZ

Szczegółowy podział czynności Wydziału Inspekcji

- 1) Lustracja bezpośrednia i instruowanie na miejscu władz i organów administracji ogólnej oraz innych urzędów lokalnych podległych Wojewodzie (ze-społonych).
- 2) Lustracja związków samorządowych.
- 3) Lustracja administracji majątków, przedsiębiorstw i zakładów związków komunalnych.
- 4) Lustracja związków międzykomunalnych wogóle, a w zakresie opieki społecznej w szczególności.
- 5) Lustracja zakładów przemysłowych i zakładów przemysłu spożywczego.
- 6) Przeprowadzanie kontroli rozdzielnictwa kart żywnościowych, artykułów i produktów.
- 7) Lustracja instytucji społecznych w zakresie opieki społecznej.
- 8) Nadzór nad działalnością i rachunkowością instytucji, stowarzyszeń i zakładów opiekuńczych.
- 9) Inspekcja zakładów opiekuńczo-wychowawczych.
- 10) Załatwianie spraw z państwowymi i społecznymi organami kontroli oraz z Ministerstwami w związku z kontrolą rachunkowości i gospodarki.
- 11) Prowadzenie dochodzeń w związku z zarzutami, podniesionymi odnośnie działalności urzędów, organów, zakładów i poszczególnych pracowników.
- 12) Specjalne zlecenia Wojewody.
- 13) Opracowanie wniosków lustracyjnych i zarządzeń polustracyjnych.
- 14) Stawianie wniosków na zarządzenie przeprowadzenia inspekcji.
- 15) Udział w aktach zdawczo-odbiorczych przy zmianie na stanowiskach Starostów (przewodniczących Wydziałów Powiatowych) i Prezydentów miast.

- 16) Inicjowanie ewentualnych konferencji międzywydziałowych i udział w nich w związku z wynikami dokonanych lustracji.
- 17) Stałe aktualizowanie danych dotyczących opisów powiatów i opracowywanie danych statystycznych co do zmian zachodzących w powiatach i gminach.
- 18) Udział w zjazdach Starostów, wojewódzkich zjazdach periodycznych i konferencjach naczelników wydziałów.
- 19) Udzielanie pomocy w szkoleniu pracowników w urzędach podległych Wojewodzie.
- 20) Opiniowanie ważniejszych projektów, przepisów, i zarządzeń dotyczących organizacji podległych urzędów, organów, tudzież wniosków natury personalnej z punktu widzenia znajomości stosunków lokalnych..
- 21) Sprawy organizacji pracy i jej metod z uwzględnieniem warunków lokalnych w szczególności :
 - a) racjonalnego podziału pracy,
 - b) uproszczeń biurowości,
 - c) wzmożenie tempa obiegu akt i ostatecznego załatwienia.
- 22) Utrzymanie stałego kontaktu ze wszystkimi wydziałami (oddziałami) komunikowanie im swoich spostrzeżeń i wykorzystywanie w swoim zakresie działania spostrzeżeń dostarczonych przez Wydziały i Oddziały.

Poz. 61

Wojewoda Szczeciński

Szczecin, dn. 29 lipca 1946 r.

L. dz. P. P. (1631) 46

Częściowe uchylenie zakazu polowania na zwierzynę łowną.

**Do wszystkich Ob. Ob. Starostów
Powiatowych w Województwie
Szczecińskim
oraz Prezydenta m. Szczecina**

Zmieniam zarządzenie moje ogłoszone w biuletynie Urzędu Generalnego Pełnomocnika Rządu R. P. dla Ziemi Odzyskanych Nr. 3 z dnia 25 października 1945 r. poz. 30 strona 79, część 2, pkt. 1, w sprawie ochrony zwierzyny łownej na terenie Województwa Szczecińskiego.

Zezwalam polować na następujące gatunki zwierzyny łownej;

- 1) dzikie kaczki i kaczory od dnia 1 sierpnia do dnia 30 listopada,
- 2) słonki od dnia 16 sierpnia do odlotu i od przylotu do dnia 15 maja,
- 3) zające od dnia 16 października do dnia 15 stycznia,
- 4) jelenie (byki) od dnia 1 września do dnia 31 października,
- 5) dziki od dnia 1 lipca do dnia 28 lutego.

Przez cały rok wolno polować :

na lisy, tchórze, gronostaje, łasice, króliki, jastrzębie, gołębjarze, krugulce, sroki i wrony, oraz podbierać jaja, wybierać pisklęta i niszczyć gniazda wymienionych ptaków.

Na wszystkie pozostałe gatunki zwierzyny łownej, zakaz polowania utrzymuję w mocy.

Wojewoda
w. z.

(—) BRONISŁAW THOMAS
Wicewojewoda.

Poz. 62

**Urząd Wojewódzki Szczeciński
Wydział Osiedleńczy**

L. Dz. 1317/Os/II/46.

Szczecin, dnia 2 sierpnia 1946 r.

**Do wszystkich Starostów Powiatowych
oraz Prezydenta m. Szczecina**

Nawiązując do wytycznych M. Z. O. z dnia 5.4.46 r. L. Dz. 6889/II/866/W.M./46 w sprawie organizacji osadnictwa zawodów samodzielnych na Z. O. oraz do dalszych pism i wyjaśnień w powyższej sprawie Urząd Wojewódzki przesyła w załączeniu okólnik Nr. 88 M. Z. O. do wiadomości i wykonania. Należy lekarzom jak i personelowi pielęgniarskiemu udzielić wszelkiej pomocy przy dostarczaniu im mieszkań, aby tym sposobem stworzyć jaknajbardziej sprzyjające warunki dla ich osiedlenia się na Ziemiach Odzyskanych.

Za Wojewodę
Naczelnik Wydziału Osiedleńczego
(—) A. CHORZEWSKI

**Ministerstwo Ziemi Odzyskanych
Departament Osiedleńczy**

L. dz. 12821/III/2308/W. M./46

Warszawa, dn. 20.VII 1946 r.

O K Ó L N I K Nr. 88.

Sprawa dostarczania mieszkań dla lekarzy i personelu pielęgniarskiego

Wszczęta przez Ministerstwo Zdrowia organizacja pomocy lekarskiej dla wsi wymaga zapewnienia przez wszystkie podległe organy administracji państwowej i samorządowej odpowiednich warunków mieszkaniowych dla lekarzy i personelu pielęgniarskiego, mających się osiedlić na Ziemiach Odzyskanych.

Ministerstwo Zdrowia pismem Nr. M. V. 1705/46 z dnia 21.V. 1946 r. zakomunikowało, że przy realizacji wspomnianych wyżej zadań napotyka ono ze strony władz administracyjnych częstokroć na duże trudności, co uniemożliwia w wielu wypadkach rozwiązanie poważnych zagadnień i doraźnych potrzeb, związanych ze zdrowotnością ludności wiejskiej i miejskiej.

Podając powyższe do wiadomości, — Ministerstwo Ziemi Odzyskanych poleca udzielać jak najdalej idącej pomocy w przedmiocie każdorazowego dostarczania odpowiednich pomieszczeń dla zakładów leczniczych, personelu lekarskiego, pielęgniarskiego itp.

Władze kwaterunkowe obowiązane są w terminie natychmiastowym do przydzielenia takich pomieszczeń na wniosek Wydziałów Zdrowia Urzędów Wojewódzkich, składane za pośrednictwem Wydziałów lub referatów osiedleńczych, jako organów, nadzorujących i kontrolujących działalność władz kwaterunkowych, zgodnie z zarządzeniem Ministrów Ziemi Odzyskanych i Administracji Publicznej z dnia 29 marca 1946 r. w sprawie utworzenia Wydziałów i Referatów Osiedleńczych w urzędach władz Administracji Ogólnej I i II instancji na obszarze Ziemi Odzyskanych (tymczasowy podział czynności Wydziałów i Referatów Osiedleńczych w tych urzędach).

Pomoc przy osiedleniu się na Ziemiach Odzyskanych lekarzy i personelu pielęgniarskiego należy traktować jako sprawę o poważnym znaczeniu państwowym.

MINISTER:
(—) Wł. Wojski
Podsekretarz Stanu.

Poz. 63

Urząd Wojewódzki Szczeciński
Wydział Społeczno-Polityczny

Szczecin, dn. 5.VIII 1946 r.

L. dz. 1681/46 P. P.
Biura pisania podań —

Do

Ob. Starostów Powiatowych
Województwa Szczecińskiego
Ob. Prezydenta miasta Szczecina.

W załączeniu Urząd Wojewódzki przesyła wyciąg z Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 269 z dnia 28 marca 1933 r. o biurach pisania podań, odpis rozporządzenia wykonawczego z 27.IX.1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 544) oraz rozporządzenie Ministerstwa Administracji Publicznej i Sprawiedliwości z dnia 25 lipca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25 poz. 157).

W wypadku zgłoszenia wniosku do Starostwa Powiatowego o zezwolenie na prowadzenie biura pisania podań, należy stosować przepisy zawarte w załączniku.

Za Wojewodę Szczecińskiego

Naczelnik Wydziału

(—) BRONISŁAW STARCZEWSKI.

U S T A W A — W Y C I A G

z dnia 28 marca 1933 r.

O biurach pisania podań oraz o zakazie udzielania porad prawnych i prowadzenia cudzych spraw.

Art. 1.

Biuro pisania podań do Władz Państwowych i samorządowych może być prowadzone tylko na podstawie zezwolenia właściwej władzy, udzielonego stosownie do jej swobodnego uznania, w miarę istotnej potrzeby, zachodzącej w danej miejscowości.

Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości określa okoliczności, warunkujące uznanie tej potrzeby.

Art. 2.

- (1) Biura pisania podań dzieli się na:
 - a) biura pisania podań do Władz Administracyjnych,
 - b) biura pisania podań do Władz Administracyjnych i Sądowych.
- (2) Zezwolenie na prowadzenie biura pisania podań do Władz Administracyjnych udziela Starosta, a na prowadzenie biur pisania podań do Władz Administracyjnych i Sądowych — Starosta za zgodą Prezesa Sądu Okręgowego. Zezwolenia udziela się na przeciąg lat 3-eh.

Art. 3.

- (1) Zezwolenie na prowadzenie biura pisania podań może otrzymać tylko osoba, która:
 - a) posiada obywatelstwo polskie,
 - b) korzysta w pełni z praw cywilnych i obywatelskich,
 - c) nie była karana sędziwnie za przestępstwo przeciw Państwu, albo za zbrodnie lub występki z ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym, albo za zbrodnie lub występki z chęci zysku, lub za przestępstwo z art. 9 i 10 niniejszej ustawy.
 - d) posiada odpowiednie kwalifikacje moralne,
 - e) złożyła egzamin w języku polskim, stwierdzający umiejętność poprawnego pod wzglę-

dem językowym sporządzania pism do władz oraz znajomość niniejszej ustawy i rozporządzeń na jej podstawie wydanych, a także przewodnich zasad ustroju i właściwości władz Administracyjnych i Sądowych.

Rozporządzenie, przewidziane w art. 5 określa warunki zwalniania od egzaminów.

- (2) Nie może również uzyskać zezwolenia osoba, której biuro zamknięto stosownie do art. 13 niniejszej ustawy, ani też osoba, skreślona dyscyplinarnie z listy adwokatów, aplikantów adwokackich lub obrońców, oraz osoba, pozbawiona wyrokiem sądu dyscyplinarnego prawa zajmowania Urzędu Państwowego bądź Komunalnego.

Art. 4.

- (1) W biurach pisania podań, przewidzianych w art. 2 ust. 1 pkt.
 - a) mogą być sporządzone podania do wszystkich Władz i Urzędów Administracji Państwowej, z wyjątkiem Ministerstwa Sprawiedliwości, oraz do Władz i Urzędów Administracji Samorządowej.
- (2) Prośby do Prezydenta Rzeczypospolitej o darowanie kary lub jej skutków w drodze łaski, podania do Ministerstwa Sprawiedliwości, oraz podania do Sądów, prokuratury i wszelkich pomocniczych Urzędów Sądowych mogą być sporządzane tylko w biurach, przewidzianych w art. 2 ust. 1 pkt. b).
- (3) Każde podanie należy zaopatrzyć wzmianką, wymieniającą biuro (imię i nazwisko właściciela, oraz adres biura), które podanie sporządziło, datę sporządzenia oraz wysokość pobranego wynagrodzenia.

Ar. 5.

Przepisy, dotyczące nadzoru nad biurami, sposobu prowadzenia biur, wynagrodzenia za ich czynności, jako też szczegółowe przepisy, dotyczące egzaminów (art. 3 ust. 1 pkt. e), będą wydawane w drodze rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 6.

Wzbronione jest właścicielowi biura i osobom w nim pracującym:

- a) działanie w zastępstwie klientów i wogóle prowadzenie ich spraw w Sądach i Urzędach.
- b) udzielanie porad prawnych, wyjąwszy przypadek, gdy trzeba wyprowadzić klienta z oczywistego błędu co do skuteczności podania lub co do właściwości Władzy, do której chce skierować podanie.
- c) pobieranie wynagrodzenia powyżej określonego przez takse.
- d) zjednywanie klienteli przez rozpowszechnianie w słowie lub piśmie wiadomości o zaletach biura i skuteczności podań w nim sporządzonych, nawet gdyby te wiadomości były prawdziwe.

Art. 7.

Kto narusza przepisy art. 4 ust. 3 lub rozporządzeń o sposobie prowadzenia biur, oraz wynagrodzenia za ich czynności (art. 6 pkt. c), — podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do miesiąca, grzywny do 1000 zł. lub jednej z tych kar.

Art. 8.

Właściciel biura, który narusza przepisy art. 4 ust. 1 lub 2 albo art. 6 pkt. a), b) lub d) podlega karze aresztu od 1 do 6 miesięcy i grzywny do 5000 zł. Tej samej karze podlega pracownik biura, który narusza postanowienia art. 6 z wyjątkiem pkt. c).

Art. 9.

- (1) Kto pisze na zamówienie podanie do Władz i Urzędów, albo urządza lub prowadzi biuro pisania tych podań, jeśli czynności powyższych dokonywa zawodowo, a bez zezwolenia, przewidzianego w art. 2, podlega karze aresztu od 3 do 6 miesięcy i grzywny do 10.000 zł.
- (2) Przepis powyższy nie dotyczy pracowników w dozwolonych biurach pisania podań, o ile osoby te działają w obrębie biura, w zakresie uprawnień biura i zleconych przez właściciela czynności.

Art. 10.

- (1) Kto, nie będąc do tego upoważniony przez prawo wykonywa zawód, polegający na udzielaniu porad prawnych albo na prowadzeniu cudzych spraw w sądach i Urzędach, podlega karze aresztu od 3 do 6 miesięcy i grzywny do 10.000 zł.
- (2) Przepis powyższy nie dotyczy czynności pracowników, zatrudnionych przez poszczególne osoby lub instytucje.

Art. 11.

Kto trudni się zawodowo dostarczaniem klientów do adwokatów, notariuszów, obrońców, biur pisania podań, albo osób zajmujących się bezprawnie pisanem podań lub udzielaniem porad prawnych, podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do dwóch tygodni lub grzywny do 1000 zł.

Art. 12.

Jeśli przestępstwo przewidziane w art. 8—11, wyrządziło klientowi szkodę, należy orzec na rzecz pokrzywdzonego nawiazkę w wysokości od 20 do 1000 zł.; nie stoi to na przeszkodzie do uzyskania wynagrodzenia szkody na zasadach ogólnych, lecz tylko co do ewentualnej nadwyżki ponad orzeczoną nawiazkę.

Art. 13.

- (1) W razie skazania właściciela biura w myśl art. 7, 8, lub 11, można orzec zamknięcie biura.
- (2) W razie skazania właściciela biura w myśl art. 9 lub 10 za przestępstwo przeciw Państwu albo za zbrodnie lub występki z chęci zysku, oraz we wszystkich przypadkach, gdy ze skazaniem jest połączona utrata praw, należy zawsze orzec zamknięcie biura.

Art. 14.

Osobie skazanej w myśl art. 8—11 Starosta może zabronić pełnienia czynności pracownika w biurze pisania podań; w biurach, przewidzianych w art. 2 ust. 1 pkt. b), winien to uczynić na żądanie Prezesa Sądu Okręgowego.

Art. 15.

- Biuro ulega zamknięciu w drodze administracyjnej:
- a) w razie stwierdzenia iż właściciel nie uczynił zadość warunkom art. 3. w chwili udzielenia zezwolenia,
 - b) w razie utraty po udzieleniu zezwolenia warunków, przewidzianych w pkt. a) i b) art. 3.

Art. 17.

- (1) Osoby, które wykonywały w dniu 31 grudnia 1932 r. zawód zastępcy procesowego (agenta procesowego) na mocy § 157 ust. 4 ustawy postępowania cywilnego z 1877 r. zachowują nadal swe uprawnienia i mogą być ich pozbawione stosownie do przepisów dotychczasowych.

- (2) Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości określa zastosowanie niniejsze ustawy do osób, które w dniu jej wejścia w życie trudniły się prowadzeniem cudzych spraw i pisanem podań na podstawie § 36 ust. 3 niemieckiej ustawy przemysłowej z dnia 26 lipca 1900 r.
- (3) Zachowują swe uprawnienia i mogą być ich pozbawione na zasadzie dotychczasowych przepisów osoby, upoważnione do prowadzenia agencji publicznych na obszarze byłego zaboru austriackiego.
Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy powyższe uprawnienia nie mogą być nadal udzielane.

Art. 18.

Ustawa niniejsza nie dotyczy osób, należących do adwokatury, i osób, uprawnionych do wykonywania zawodu obrońcy, oraz zrzeszeń, których statut przewiduje udzielanie pomocy prawnej ich członkom — w zakresie tej pomocy.

Art. 19.

Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości określi warunki zakładania i zasady działalności biur, tworzonych przez Instytucje Państwowe i Samorządowe w celu pisania podań i udzielania porad prawnych.

Art. 20.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 21.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. Równocześnie tracą moc wszelkie przepisy w przedmiotach, unormowanych niniejszą ustawą.

ROZPORZADZENIE

Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości
z dnia 27 września 1933 r.

wydane w wykonaniu § 5 (Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 544 z 1933 r.) w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie wykonania ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o biurach pisanie podań oraz o zakresie udzielania porad prawnych i prowadzenia cudzych spraw.

Na podstawie art. 1, art. 5, art. 17 ust. 2 i art. 20 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o biurach pisanie podań oraz o zakresie udzielania porad prawnych i prowadzenia cudzych spraw. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 269) zarządza się co następuje:

I. Postanowienia wstępne.

§ 1. Artykuły, powołane w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia, oznaczają artykuły ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o biurach pisanie podań oraz o zakresie udzielania porad prawnych i prowadzenia cudzych spraw. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 269).

§ 2. Podania o udzielanie zezwoleń na prowadzenie biur pisanie podań obu kategorii przewidzianych w art. 2, należy składać do starosty, właściwego ze względu na miejsce zamierzonego prowadzenia biura.

II. Ustalenie miejscowej potrzeby istnienia biura pisanie podań.

- § 3. (1) Uznanie miejscowej potrzeby istnienia biura pisanie podań uzależnia się każdorazowo od:
- a) liczby i przeciętnego stopnia wykształcenia ludności,

- b) ilości oraz rodzaju władz i urzędów,
- c) ilości adwokatów i obrońców,
- d) ilości istniejących biur pisania podań.

Należy wziąć przy tem pod uwagę dane, dotyczące zarówno miejscowości, w której zamierzone jest prowadzenie biura, jak i miejscowości okolicznych, objętych okręgiem działalności wymienionych w pkt. b) władz i urzędów.

(2) O ile to zostanie uznane za celowe, można co do miejscowej potrzeby istnienia biura pisania podań zasięgnąć opinii organów samorządu terytorialnego, właściwej Izby Adwokackiej lub instytucji gospodarczych.

III. Egzaminy.

§ 4. Egzamin określony w art. 3 ust. 1 pkt. e), składa się przed komisją, powoływaną przez starostę w miarę potrzeby.

§ 5. Komisja składa się ze starosty lub zastępcy starosty jako przewodniczącego, oraz delegata inspektora szkolnego.

§ 6. (1) Egzamin jest pisemny i ustny.

(2) Przedmiotem egzaminu w zakresie wymaganej w myśl art. 3 ust. 1, pkt. e) znajomości prawa, mogą być tylko wiadomości elementarne.

§ 7. (1) Komisja decyduje większością głosów.

(2) W wyniku egzaminu komisja sporządza protokół, stwierdzając w nim, że kandydat egzamin złożył lub go nie złożył; zdanie co do tego każdego z członków komisji ma być uwidocznione w protokóle.

(3) Protokół podpisują wszyscy członkowie komisji.

§ 8. W razie niepomyślnego wyniku, egzamin może być powtórzony jeszcze dwukrotnie w co najmniej sześciomiesięcznych odstępach czasu.

§ 9. W razie pomyślnego wyniku egzaminu, starosta wydaje egzaminowanemu na jego żądanie świadectwo, stwierdzające złożenie egzaminu.

§ 10. Egzaminowi mogą być poddane jedynie osoby, którym starosta zgadza się udzielić zezwolenia na prowadzenie biura pisania podań lub na kierownictwo takim biurem (§ 14); co do biur pisania podań do władz administracyjnych i sądowych wymagane jest uprzednie uzyskanie zgody prezesa sądu okręgowego (art. 2 ust. 2).

§ 11. (1) Starosta zwalnia od obowiązku składania egzaminu osoby które:

- a. ukończyły studia na jednym z wyższych uczelni z przepisanych w Polsce egzaminami, albo
- b. posiadają świadectwa o odbytych studiach, egzaminach lub pracy, dla których ukończenia, złożenia lub wykonywania niezbędne było posiadanie wiadomości określonych w art. 3 ust. 1 pkt. 6, albo
- c. udowodnią, że bezpośrednio przed złożeniem prośby o udzielenie zezwolenia na prowadzenie biura pisania podań (art. 2) co najmniej w ciągu 8 lat nieprzerwanie takie biuro prowadziły, albo
- d. posiadały pozwolenie, wydane na podstawie art. 2.

(2) Osoby wymienione w ust. 1 pkt. c) mogą być jednak poddane egzaminowi w zakresie językowym jeżeli starosta poweźmie wątpliwości czy odpowiadają one pod tym względem wymaganiom, określonym w art. 3 ust. 1 pkt. e).

§ 12. Komisja wymieniona w par. 4 może, na zasadzie posiadanych przez kandydata świadectw o odbytych przez niego studiach, egzaminach lub pracy, nie poddawać go egzaminowi w zakresie, co do którego uzna, że kandydat posiada wymagane wiadomości; zwolnienie to ma być uwidocznione w protokóle.

VI. Prowadzenie biura

§ 13. Właściciel biura pisania podań obowiązany jest biuro to prowadzić osobiście.

§ 14. W wypadku gdy właściciel biura pisania podań czasowo nie może osobiście go prowadzić z powodu choroby, wyjazdu i t. p. obowiązany jest na czas biura zamknąć lub powierzyć czasowo kierownictwo biura osobie, która uzyskała zgodę starosty na pełnienie zastępcze tych funkcji; co do biur pisania podań do władz administracyjnych i sądowych wymagane jest uzyskanie również zgody prezesa sądu okręgowego.

§ 15. Kierownikiem biura pisania podań może być jedynie osoba, odpowiadająca warunkom, określonym w art. 3.

§ 16. Wzmianki, o których mowa w art. 4 ust. 3. winny być umieszczane u góry z lewej strony na pierwszej stronie podania.

§ 17. Jeżeli właściciel lub pracownik biura pisania podań podpisuje podanie na prośbę strony, obowiązany jest uczynić o tym wzmiankę przy podpisie.

§ 18. Właściciel biura pisania podań obowiązany jest założyć i prowadzić rejestr sporządzonych w biurze podań i pism.

§ 19. (1) Rejestr ma być trwale oprawiony.

(2) Rejestr zawierać ma stronicznie kolejno numerowane.

(3) Przed rozpoczęciem prowadzenia, rejestr ma być przedstawiony staroście celem zaopatrzenia go w adnotacje, stwierdzającą ilość stron, którą rejestr zawiera.

§ 20. (1) Stronice rejestru mają być podzielone na odpowiednie rubryki, w których zapisywane będzie:

- a) numer kolejny czynności,
- b) data zlecenia czynności,
- c) imię i nazwisko osoby, dającej zlecenie,
- d) oznaczenie, do kogo pismo lub podanie skierowano i w jakiej sprawie,
- e) data wykonana,
- f) wysokość pobranego wynagrodzenia,
- g) uwagi.

(2) Dane powyższe mają być zapisywane dla każdego zlecenia oddzielnie

§ 21 (1) Rejestr ma być prowadzony w języku polskim

(2) Wszystkie wpisy w rejestrze mają być dokonywane czytelnie atramentem.

(3) Usuwanie w jakich bądź sposób treści wpisanych do rejestru lub czynienie ich nieczytelnymi jest niedozwolone. Dozwolone są przekreślenia, dające możliwość odczytania przekreślonego słowa.

§ 22 (1) Takse wynagrodzenia za czynności biura pisania podań ustala załącznik do niniejszego rozporządzenia.

(2) Taksa określa najwyższe dozwolone stawki wynagrodzenia; pobieranie stawek niższych jest dopuszczalne.

§ 23 (1) Taksa ma być wywieszona w lokalu biura w miejscu widocznym i łatwo dostępnym dla klientów biura.

(2) Ogłoszenie o taksie powinno być łatwo czytelne.

§ 24 (1) Biuro może używać nazwy: „Biuro pisania podań do władz administracyjnych” lub „Biuro pisania podań do władz administracyjnych i sądowych” z dodaniem imienia i nazwiska właściciela oraz adresu biura; może być również dodana wzmianka o przepisywaniu na maszynie.

(2) Używanie nazwy innej lub dodatkowej jest niedozwolone.

§ 25 (1) Właściciel biura pisania podań obowiązany jest oznaczyć biuro nazewną napisem (szyldem) zawierającym nazwę biura.

(2) Napis ma być umieszczony przy wejściu z ulicy lub placu do domu, w którym znajduje się lokal biura.

§ 26. Zezwolenie na prowadzenie biura pisania podań uprawnia do prowadzenia tego biura jedynie w miejscowości określonej w zezwoleniu.

V. Nadzór.

§ 27. Właściciel biura pisania podań obowiązany jest podać do wiadomości starosty adres lokalu, w którym biuro ma być prowadzone oraz powiadamiać niezwłocznie o każdej zmianie adresu.

§ 28. (1) O osobach zatrudnionych w biurze pisania podań, właściciel lub kierownik biura obowiązany jest zawiadamiać w przeciągu tygodnia od dnia zatrudnienia starostę, a w biurach pisania podań do władz administracyjnych i sądowych również prezesa sądu okręgowego.

(2) Zawiadomienie powinno zawierać imię, nazwisko i wiek pracownika oraz wzmiankę o posiadanym przezeń wykształceniu i dotychczasowym zawodzie.

§ 29. (1) Nadzór nad biurami pisania podań do władz administracyjnych sprawuje starosta.

(2) Nadzór nad biurami pisania podań do władz administracyjnych i sądowych sprawują niezależnie od siebie starosta i prezes sądu okręgowego osobiście lub przez osoby upoważnione.

§ 30. (1) Nadzór uprawnia do kontrolowania działalności biura, przeglądania rejestrów, ksiąg handlowych i aktów, asystowania przy czynnościach biura oraz udzielania upomnień w razie dostrzeżonych usterek.

(2) Właściciel i pracownicy biura obowiązani są udzielać osobom kontrolującym żądanych wyjaśnień.

VI. Postanowienia przejściowe i końcowe.

§ 31. Osoby wymienione w art. 17 ust. 2, mogą wykonywać nadal swe uprawnienia, wynikające z dotychczasowych przepisów i stosownie do tych przepisów mogą być ich pozbawione. Nadto mają do nich zastosowanie przepisy art. 4 ust. 3, z wyjątkiem wzmianki o wynagrodzeniu, art. 5, o ile dotyczy nadzoru i sposobu prowadzenia biur, art. 6 pkt. d), art. 7, o ile nie dotyczy wynagrodzenia, art. 8, o ile dotyczy art. 6 pkt. d), art. 13, o ile nie dotyczy art. 9 do 11; art. 14 ma zastosowanie do zatrudnienia pracowników przez osoby, wymienione w art. 17 ust. 2. Poza tym stosuje się do tych osób §§ 16, 17, 18, 19, 20, 21, 25; 27; 28; 29 ust. 2 i 30 niniejszego rozporządzenia.

§ 32. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w czternaście dni po dniu ogłoszenia.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Administracji Publicznej i Sprawiedliwości

z dnia 25 lipca 1945 r.

o zmianie rozporządzenia w sprawie wykonania ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o biurach pisania podań i o zakazie udzielania porad prawnych i prowadzenia cudzych spraw

Na podstawie art. 5, ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o biurach pisania podań oraz o zakazie udzielania porad prawnych i prowadzenia cudzych spraw (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 266) zarządza się co następuje:

§ 1. Załącznik do rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 27 września 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 544) otrzymuje brzmienie następujące:

Wynagrodzenie za czynności biura pisania podań wynosi najwyżej:

1. za pisanie pisma lub podania bez względu na treść:
 - a) pismem ręcznym za każdą stronicę 10 zł. nie więcej jednak niż 30 zł,
 - b) pismem maszynowym za każdą stronicę 15 zł. nie więcej jednak jak 45 zł.,
2. za napisanie podania o wydanie świadectwa ubóstwa 2,50 zł,
3. za sporządzenie odpisu, za każdą stronicę:
 - a) pismem ręcznym 2,50 zł,
 - b) pismem maszynowym 5 zł,
 jeżeli jednak jest to odpis napisanego jednocześnie pisma lub podania — to za każdą stronicę 2,50 zł.

Za stronicę uważa się co najmniej 25 wierszy pisma o szerokości 15 cm.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej

(—) **Władysław Kiernik**

Minister Sprawiedliwości

(—) **Henryk Świątkowski**

Poz. 64

Urząd Wojewódzki Szczeciński

Wydział Budżetowo-Gospodarczy

Szczecin, dn. 7 sierpnia 1946 r.

L. dz. B. G. 2100/B. G./46

Do wszystkich obywateli
Starostw Powiatowych
Województwa Szczecińskiego

Urząd Wojewódzki poleca w Księgach rachunków bieżących potwierzać specjalne konta na kredyty: Komunikacyjne, Odbudowy, Zdrowia, Opieki Społecznej, Apropozycji i Handlu, Przemysłu i Pomiarów.

Na kontaktach tych należy księgować przekazywane kredyty z odpowiednich ministerstw jak również i wydatki, które winny być każdorazowo kontrasygnowane przez odpowiednich kierowników referatu.

Za wojewodę:

Naczelnik Wydziału

Budżetowo-Gospodarczego

(—) **mgr. Bogusławski Michał.**

Poz. 65

Wojewoda Szczeciński

L. dz. 1504.O./Adm.—Pr./46

Szczecin, dn. 8.VIII. 1946 r.

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych
oraz

Prezydenta m. Szczecina

Na podstawie art. 50 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. opostępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365) polecam upoważnić funkcjonariuszów państwowych i samorządowych władz im podległych do nakładania w ich imieniu w drodze doraźnych nakazów karnych grzywien w granicach od 10 do 100 zł.

Upoważnienie do karania w drodze doraźnych nakazów karnych należy wydawać tylko tym funkcjonariuszom państwowym, względnie samorządowym, którzy pełnią nadzór nad bezpieczeństwem i porządkiem publicznym (milicja ob., nadzór drogowy, sanitarny itp.)

Doraźne nakazy karne należy stosować tylko wówczas, gdy sam funkcjonariusz dostrzegł wykroczenie w chwili popełnienia go przez daną osobę, albo też, gdy co do wykroczenia i osoby, która się jego dopuściła niema wątpliwości i jeśli winny oświadczy, że grzywne uiszcza bezzwłocznie. W wypadku odmowy sporządza się doniesienie karne, które skierowuje się do starostwa.

Blankiety doraźnych nakazów karnych Ob. Ob. Starostowie sporządzają we własnym zakresie.

Załącza się wykaz wykroczeń, karanych doraźnymi nakazami karnymi w miastach i osiedlach, oraz wzór doraźnego nakazu karnego i upoważnienia.

Załączników — 3.

Wojewoda
(—) **Leonard Borkowicz**

Wojewoda Szczeciński

Szczecin, 8.VIII. 1946 r.

L. dz. 1504.O./Adm.—Pr./46

Ob. Komendantowi
Wojewódzkiej Komendy
Milicji Obywatelskiej
w Szczecinie.

do wiadomości.

Wojewoda
(—) **Leonard Borkowicz.**

W Y K A Z

wykroczeń karanych doraźnymi nakazami karnymi.

Załącznik Nr. 1

1. Za zaśmiecanie i zanieczyszczanie klatek schodowych i sieni, oraz wystawianie w nich kubłów innych naczyń z nieczystościami.

2. Za zanieczyszczanie ogólnych zlewów w klatkach schodowych i sieniach.

3. Za czepianie się samochodów, dorożek i innych pojazdów, znajdujących się w biegu.

4. Za zaśmiecanie chodników, jezdni, ogrodów, skwerów, placów przez rozrzucanie szkła, skorup, papierów, odpadków owoców i jarzyn itp.

5. Za wylewanie i wyrzucanie odpadków papierosów itp. z okien, balkonów itp.

6. Za trzepanie garderoby, mebli, dywanów itp. w oknach, na balkonach itp.

7. Za niezamiatanie i niepolewanie ulic i nieuprzątnięcie podwojek we właściwym czasie oraz nieposypanie chodników piaskiem lub popiołem w czasie ślizgawicy.

8. Za nieoświetlenie klatek schodowych i ustępów.

9. Za niezamykanie bram w czasie przepisowym.

10. Za wskakiwanie i wyskakiwanie z autobusów i tramwaji w czasie biegu.

11. Za niestosowanie się rowerzystów do przepisów o ruchu ulicznym (jazda środkiem ulicy lub chodnikiem, nietrzymanie kierownicy, brak dzwonka, numeru, karty rowerowej, brak światła w porze nocnej itp.)

12. Za pozostawienie na ulicy koni bez dozoru.

13. Za postój wozów w celu sprzedaży z nich produktów gospodarstwa wiejskiego poza miejscami i godzinami na to przeznaczonymi.

14. Za tamowanie ruchu przez zatrzymanie się na środku chodnika lub jezdni, oraz chodzenie grupami więcej niż 3 osoby obok siebie.

15. Za jazdę lewą stroną ulicy lub drogi.

16. Za nieposiadanie tabliczek imiennych przy wozach poza miejscem zamieszkania.

17. Za brak świateł przy samochodach, dorożkach i wozach w porze nocnej.

18. Za zatrzymanie się (postój) dorożek samochodowych i konnych poza miejscem wyznaczonym na postój.

19. Za brak hamulcu przy wozach ciężarowych.

20. Za zanieczyszczenie wydalinami i wydzielinami ulic, placów, ogrodów publicznych i podwórz.

21. Za znajdowanie się w miejscu publicznym w stanie nietrzeźwym (ukaranie po wytrzeźwieniu).

22. Za nieposiadanie przez kierowców samochodów i dorożek konnych uprawnień jazdy.

23. Za brak cenników w sklepach, na straganach itp., oraz uniewidocznienie na przedmiotach powszedniego użytku.

24. Za nadmiernie szybką jazdę, zwłaszcza na zwrotach, skrzyżowaniach ulic, mostach itp.

25. Za zanieczyszczenie drogi publicznej przez wyrzucanie śmieci, zielska, nawozu itp., wylewanie nieczystości.

26. Za rzucanie na drogę przedmiotów i materiałów, kaleczących nogi ludziom i zwierzętom lub mogących rwać obręcze gumowe pojazdów, jak to gwoździ, drutu, ułamków metali, szkła i t. p.

27. Za jazdę nieokiełznanymi końmi.

28. Za spanie woźnicy podczas jazdy na wozie lub pozostawienie koni bez dozoru na drodze.

29. Za jazdę rowerem bez karty rowerowej, oraz bez hamulca, dzwonka, a w porze nocnej bez latarki.

30. Za pozostawienie małych dzieci bez opieki na jezdni.

31. Za wypuszczenie na drogę samopas zwierząt domowych i drobiu.

32. Za brak przykrycia na otworze studziennym.

33. Za brak przy studni umocowanego wiadra.

Załącznik Nr. 2

Wzór doraźnego nakazu karnego
(białego) sporządzonego przez kalke.

Powiatowa Władza
Administracji Ogólnej

Nr. (błoczek)
Nr. (blankietu)

w

Doraźny nakaz karny

(art. 50 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365)

Za
{wymienić wykroczenie}

nałożono i pobrano grzywne zł. słownie

od zł.

(wymienić imię i nazwisko tylko na życzenie ukaranego)

Dnia 19 r.

(Pieczęć)

W imieniu
Powiatowej Władzy Administracji
Ogólnej
(podpis)

Wzór upoważnienia do nakładania grzywien w drodze doraźnych nakazów karnych
(art. 50 p. k. a) — **Zał. Nr. 3**

(oznaczenie władzy)

w

L.

UPOWAŻNIENIE

Na podstawie art. 50 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P.

Nr. 38, poz. 365) i za zgodą Wojewody upoważniam

(Wymienić imię, nazwisko, stanowisko urzędowe lub służbowe upoważnionego)

do nakładania w moim imieniu i bezzwłocznego pobierania pod warunkami, określonymi w przytoczonym na wstępie przepisie, w drodze doraźnych nakazów karnych grzywnien za wykroczenia wymienione w doraźnych nakazach karnych i w wysokości tam oznaczonej.

(Pieczęć) dnia 19 r.
Powiatowa Władza Administracji
Ogólnej
(podpis)

Poz. 66

Urząd Wojewódzki Szczeciński
Wydział Społeczno-Polityczny

Szczecin, dn. 10.VIII 1946 r.

L. dz. S. P. 1782/46.

Zgromadzenia — Kompetencje.

Do
Wszystkich Obywateli Starostów
oraz Prezydenta m. Szczecina

Urząd Wojewódzki przesyła w załączeniu pismo okólne Ministerstwa Ziem Odzyskanych, Departament Administracji Publicznej z dnia 23 lipca r. b. dz. 16708/II/3081/46, w sprawie przekazania uprawnień Ministra Spraw Wewnętrznych i władz administracji ogólnej, wynikających z ustawy z dnia 11 marca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 450 o zgromadzeniach, Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego i Urzędowi bezpieczeństwa publicznego.

Od chwili otrzymania niniejszego zarządzenia, zgłaszających się o zezwolenie na:

- a) zgromadzenie publiczne pod gołym niebem,
- b) manifestacje i publiczne pochody,
- c) przejazdy manifestacyjne na wozach i samochodach,
- d) zawiadomienia na piśmie o zgromadzeniach w lokalach,

kierować do właściwych powiatowych urzędów Bezpieczeństwa Publicznego. Przyczym podaje się do wiadomości, że po myśli ogłoszenia w Dz. Ust. R. P. Nr. 48/32, poz. 450 Rozdział IV Art. 18, nie potrzebują zezwoleń jak również zgłoszeń na piśmie:

a) zebranie osób, znanych osobiście zwołującym lub przewodniczącemu zebrania, odbywające się w lokalach;

b) zebrania członków legalnie istniejących zrzeszeń odbywające się w lokalach.

Wg. art. 19 zebrania te nie wymagają ani zgłoszenia u władzy, ani zezwolenia tej władzy. (Zgromadzenia niepubliczne).

Wg. art. 20 (1) Przedstawiciele władzy (art. 4) nie mogą być delegowani na te zebrania.

Rozdział VI, Art. 24. (1) Zgromadzenia, zwoływane w sprawie wyborów do ciał ustawodawczych i korporacji publiczno-prawnych na obszarach, objętych wyborami w okresie czasu od rozpisania do dnia wyborów celem omówienia sprawy wyborów i zastanowienia się nad kandydatami wymagają tylko zgłoszenia u właściwej władzy art. 6. ust. (1), o ile odbywają się pod gołym niebem.

Art. 24/2/ Zgromadzenia przedwyborcze w lokalach nie wymagają zgłoszenia.

Rozdział VIII, Art. 27/1/ Przepisy niniejszej ustawy nie mają zastosowania:

a) do wszelkiego rodzaju zgromadzeń, zwoływanych w wykonaniu przepisów ustawowych lub przez właściwe władze i urzędy publiczne.

b) do religijnych zebrań i pochodów, urządzanych przez związki religijne prawnie uznane, o ile odbywają się w sposób tradycyjnie ustalony lub przewidziany w akcie uznającym dane wyznanie, oraz do pochodów weselnych i pogrzebowych jak również pielgrzymek.

c) do zgromadzeń i zebrań towarzyskich i rodzinnych i szkolnych;

d) do zebrań rozrywkowych, odbywających się w lokalach;

e) do zgromadzeń i zebrań akademickich, odbywających się na terenie szkolnym akademickim, oraz innych wyższych szkół, które uzyskały uprawnienie szkół akademickich.

(2) Jeżeli zgromadzenia wymienione w punkcie b) c) i d) mogłyby zagrazać bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu, władza może wydać odpowiednie zarządzenia.

Załącznik: 1.

Za Wojewodę Szczecińskiego
Naczelnik Wydziału
(—) Bronisław Starczewski.

Ministerstwo Ziem Odzyskanych
Departament Administracji Publicznej

Warszawa, dn. 23VII 1946 r.

L. dz. 16708/II/3081/46

Zgromadzenia — Kompetencje.

PISMO OKÓLNE

(otrzymują wszyscy Ob. Ob. Wojewodowie).

Z dniem 18.VI.46 wszedł w życie Dekret z dnia 28 maja 1946 r. o przekazaniu uprawnień Ministra Spraw Wewnętrznych i władz administracji ogólnej, wynikających z ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o zgromadzeniach, Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego i władzom bezpieczeństwa publicznego, ogłoszony w Dzienniku Ustaw R. P. z dnia 18.VI.46 Nr. 26 pod poz. 165.

Mocą tego dekretu uprawnienia Ministra Ziem Odzyskanych i podległych jemu władz administracji ogólnej wynikające z ustawy z 11.III.32 o zgromadzeniach Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 450), przechodzą odpowiednio na Ministra Bezpieczeństwa Publicznego i na władze bezpieczeństwa publicznego.

Od tego zatem dnia władze administracji ogólnej nie są kompetentne w sprawach objętych powołaną ustawą o zgromadzeniach, a w szczególności: nie sprawują nadzoru nad zgromadzeniami, zjazdami i zebraniem; nie przyjmują zawiadomień o zwołaniu zgromadzeń i zjazdów w lokalach, względnie zgromadzeń przedwyborczych pod gołym niebem, nie są powołane do wydawania zezwoleń na zgromadzenia i zjazdy pod gołym niebem; nie mogą zabraniać odbywania zgromadzeń i zjazdów w lokalach, ani załatwiać odmowy wydawania zezwoleń na zgromadzenia i zjazdy pod gołym niebem; nie mogą delegować na zgromadzenia i zjazdy swoich przedstawicieli; nie mogą orzekać o przekraczaniu postanowień ustawy o zgromadzeniach.

Proszę Ob. Ob. Wojewodów o udzielenie podległym władzom odpowiedniego pouczenia.

Dyrektor Departamentu
(—) E. Quirini.

Dz. U. R. P. Nr. 48. Poz. 450.

U S T A W A

z dnia 11 marca 1932 roku o zgromadzeniach.

Rozdział I.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Art. 1. (1) Zgromadzenia dzielą się na:

- a) zgromadzenia publiczne oraz
- b) zgromadzenia niepubliczne, czyli zebrania.

(2) Wszędzie, gdzie ustawa niniejsza mówi o zgromadzeniach bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć zgromadzenia publiczne.

Art. 2. (1) Rozróżnia się: a) zgromadzenia w lokalach oraz b) zgromadzenia pod gołym niebem.

(2) Manifestacje publiczne i pochody podlegają przepisom o zgromadzeniach pod gołym niebem.

(3) Postanowienie ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie do przejazdów manifestacyjnych na wozach i samochodach.

Art. 3. Lokalem w rozumieniu niniejszej ustawy jest wnętrze budynku wraz z ogrodzoną przestrzenią, stanowiąca z budynkiem zamknięta całość.

Art. 4. (1) Władza, sprawująca nadzór nad zgromadzeniami i zebraniem, jest powiatowa władza administracji ogólnej, o ile ustawa niniejsza nie stanowi inaczej.

(2) W miastach, stanowiących osobne powiaty dla celów administracji rządowej, w których funkcje powiatowej władzy administracji ogólnej sprawują prezydent miast, Minister Spraw Wewnętrznych oznacza drogą rozporządzenia władze, powołane do nadzoru nad zgromadzeniami i zebraniem.

ZWOŁYWANIE ZGROMADZEŃ.

Art. 5. Każdy pełnoletni obywatel polski, posiadający zdolność do działań prawnych, może zwoływać zgromadzenie i na nim przewodniczyć.

Art. 6. (1) O zwołaniu zgromadzenia do lokalu należy zawiadomić władze na piśmie w takim terminie, aby władza otrzymała zawiadomienie to najpóźniej na dwa dni przed zgromadzeniem.

(2) Jeżeli zgromadzenie ma się odbyć poza siedzibą powiatowej władzy administracji ogólnej, zawiadomienie może być dokonane za pośrednictwem najbliższego posterunku milicji państwowej.

Zgłaszającemu wyda władza na żądanie bezpłatnie pisemne zaświadczenie zgłoszenia.

Art. 7. (1) Zgromadzenie pod gołym niebem może się odbyć tylko za zezwoleniem władzy (art. 4).

(2) Podanie o takie zezwolenie winno być złożone (art. 6 ust. 1) u właściwej władzy najpóźniej na 3 dni przed zgromadzeniem.

Art. 8. Zawiadomienie, względnie podanie o zezwolenie winno zawierać:

- a) imię, nazwisko i adres zwołującego zgromadzenie,
- b) dokładne wskazanie miejsca i czasu rozpoczęcia zgromadzenia,
- c) cel i program zgromadzenia,
- d) wskazanie języka lub języków obrad, jeżeli obrady mają się toczyć w języku niepaństwowym.

Art. 9. (1) Władza zakazuje odbycia zgromadzenia w lo-

kalu, jeżeli odbycie zgromadzenia sprzeciwia się przepisom niniejszej ustawy lub ustaw karnych albo jeżeli zagrażałoby bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu.

(2) Zakaz należy podać na piśmie z uzasadnieniem do wiadomości zgłaszającego nie później jak w przeddzień zgromadzenia.

Art. 10. Jeżeli zachodzą okoliczności, podane w art. 9 ust. 1, władza odmówi zezwolenia na zgromadzenie pod gołym niebem

Art. 11. (1) Zgromadzenie pod gołym niebem są niedopuszczalne w promieniu 1/2 klm od miejsca urzędowego pobytu Prezydenta Rzeczypospolitej, od miejsca posiedzeń Sejmu, Senatu i Zgromadzenia Narodowego, przez cały czas trwania sesji, oraz od wojskowych: koszar, magazynów materiałów wybuchowych, obiektów fortecznych, placów ćwiczeń i strzelnic

(2) Wojewódzka władza administracji ogólnej może w poszczególnym wypadku zezwolić na wyjątek od powyższej zasady, o ile chodzi o obiekty wojskowe, wymienione w ust. 1, w porozumieniu z właściwym dowódcą okręgu korpusu.

Rozdział III

Odbywanie zgromadzeń.

Art. 12. W zgromadzeniach nie mogą uczestniczyć osoby uzbrojone, z wyjątkiem osób urzędowych.

Art. 13. (1) Każde zgromadzenie winno mieć przewodniczącego, który otwiera, kieruje obradami i zamyka zgromadzenie.

(2) Za przewodniczącego uważany jest zwołujący zgromadzenie tak długo, dopóki albo sam nie poruczy tej czynności innej osobie, albo dopóki zgromadzenie za jego zgodą nie dokona wyboru przewodniczącego.

Art. 14. (1) Przewodniczący zgromadzenia odpowiedzialny jest za przebieg zgromadzenia i obowiązany jest z tego tytułu czuwać nad przestrzeganiem przepisów niniejszej ustawy oraz przeciwdziałać wszystkiemu, co zagraża bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu.

(2) Przewodniczący ma prawo usunąć ze zgromadzenia uczestnika, jeżeli zachowaniem się swoim uniemożliwia obrady lub usiłuje w sposób gwałtowny udaremnić obrady.

(3) W wypadku gdy zgromadzenie nie podporządkowuje się zarządzeniom przewodniczącego, wydanym w wykonaniu jego obowiązków, o których mowa w ustępie pierwszym, lub gdy przebieg zgromadzenia sprzeciwia się ustawie karnej, przewodniczący winien zgromadzenie rozwiązać.

Art. 15. (1) Władza (art. 4) może delegować na każde zgromadzenie swych przedstawicieli.

(2) Przedstawiciel władzy, przybywając na zgromadzenie, winien okazać przewodniczącemu swoją delegację.

(3) Przedstawiciel władzy otrzymuje miejsce według swego wyboru, przy czym przewodniczący winien mu udzielać na żądanie informacji o osobach mówców i wnioskodawców, jak również o treści zgłaszanych wniosków i rezolucji.

Art. 16. (1) Przedstawiciel władzy ma prawo zgromadzenie rozwiązać, jeżeli zajdą okoliczności, przewidziane w art. 14, a przewodniczący nie dopełni nałożonych nań obowiązków lub nie zastosuje się do żądania przedstawiciela władzy co do rozwiązania zgromadzenia, albo jeśli pomimo wyczerpania porządku dziennego nie zamknie posiedzenia.

(2) Rozwiązanie zgromadzenia należy poprzedzić ostrzeżeniem.

Art. 17. (1) Każdy uczestnik zgromadzenia winien podporządkować się wezwaniom i zarządzeniom przewodniczącego zgromadzenia (art. 14), względnie przedstawiciela władzy (art. 16).

(2) Z chwilą zamknięcia lub rozwiązania zgromadzenia, zgromadzeni obowiązani są rozejść się bezzwłocznie.

Rozdział IV

Zebrania.

Art. 18. Zgromadzeniami niepublicznymi są:

- a) zebrania osób znanych osobiście zwołującym lub przewodniczącemu zebrania, odbywające się w lokalach,
- b) zebrania członków legalnie istniejących zrzeszeń, odbywające się w lokalach.

Art. 19. Zebrania nie wymagają ani zgłoszenia u władzy, ani zezwolenia tej władzy.

Art. 20. (1) Przedstawiciele władzy (art. 4) nie mogą być delegowani na zebrania.

(2) W razie powzięcia wiadomości, że zebranie przekracza ramy, zakreślone w art. 18, organa bezpieczeństwa publicznego mogą w celu sprawdzenia tej okoliczności wkroczyć do lokalu, gdzie zebranie się odbywa i w razie stwierdzenia takiego przekroczenia zgromadzenie rozwiązać.

(3) Organa bezpieczeństwa publicznego winny wkroczyć do lokalu i zebranie rozwiązać, gdy cel lub przebieg zebrań jest sprzeczny z ustawą karną albo zagraża bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu.

(4) Postanowienia art. 17 mają odpowiednio zastosowanie do zebrań.

Rozdział V.

Zjazdy.

Art. 21. Zjazdy uważa się za zgromadzenia publiczne lub za zebrania — zależnie od ich charakteru (art. 2 ust. 1, art. 18).

Art. 22. (1) Zgłoszenia o zjazdach, mających charakter zgromadzenia publicznego, przyjmuje względnie zezwolenia na nie udziela:

- a) powiatowa władza administracji ogólnej, jeżeli na zjazd przybywają delegaci z obszaru jednego powiatu;
- b) wojewódzka władza administracji ogólnej dla wszystkich innych zjazdów krajowych.

(2) O właściwości terytorialnej decyduje miejsce zjazdu.

Art. 23. (1) Wszelkie zjazdy międzynarodowe wymagają zezwolenia.

(2) Zjazdem międzynarodowym w rozumieniu niniejszej ustawy jest zjazd, zwoływany przez organizację zagraniczną lub też zjazd, zwołany przez organizację krajową, na który przybywają delegaci organizacji zagranicznych z prawami reprezentowania tychże organizacji i uczestniczeniu w podejmowaniu rezolucji i uchwał.

(3) Zezwolenie wydaje Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

Rozdział VI.

Zgromadzenia przedwyborcze.

Art. 24. (1) Zgromadzenie zwoływane w sprawie wyborów do ciał ustawodawczych i korporacji publiczno-prawnych na obszarach objętych wyborami w okresie czasu od rozpisania do dnia wyborów, celem omówienia sprawy wyborów i zastanowienia się nad kandydaturami, wymagają tylko zgłoszenia u właściwej władzy (art. 6 ust. 1), o ile odbywają się pod gołym niebem.

(2) Zgromadzenia przedwyborcze w lokalach nie wymagają zgłoszeń.

(3) Poza tym zgromadzenia te podlegają wszelkim przepisom niniejszej ustawy.

Rozdział VII.

Postanowienia karne.

Art. 25. (1) Kto:

- a) bezprawnie zajmuje lub wzbrania się opuścić miejsce, względnie lokal, którym inna osoba prawnie rozporządza, jako zwołujący lub przewodniczący zgromadzenia,
- b) zwołuje zgromadzenia, zjazd lub zebranie z naruszeniem przepisów rozdziałów II IV i V.
- c) kieruje zgromadzeniem, zjazdem lub zebraniem, zakazanym przez władzę,
- d) kieruje zgromadzeniem, zjazdem lub zebraniem po rozwiązaniu go przez przewodniczącego lub przedstawiciela władzy,
- e) kto będąc wezwanym do opuszczenia miejsca zgromadzenia, nie uczyni temu zadość (art. 14) lub nie opuści miejsca zgromadzenia po rozwiązaniu (art. 14, 16, 17);
- f) kto bierze udział w zgromadzeniu wbrew przepisowi art. 12 — ulega, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej w myśl innych przepisów, karze grzywny do 1000 złotych lub aresztu do 6 tygodni.

Wszelkie inne przekroczenia postanowień niniejszej ustawy ulegają karze grzywny do 500 złotych lub karze aresztu 2 tygodni.

(2) Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Rozdział VIII.

Postanowienia przejściowe i końcowe.

Art. 26 Sprawy zwoływania, przewodniczenia i uczestnictwa osób wojskowych w zgromadzeniach i zebra-

niach unormuje rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 27. (1) Przepisy niniejszej ustawy nie mają zastosowania:

- a) do wszelkiego rodzaju zgromadzeń, zwoływanych w wykonaniu przepisów ustawowych lub przez właściwe władze i urzędy publiczne;
- b) do religijnych zebrań i pochodów, urządzanych przez związki religijne, prawnie uznane, o ile odbywają się w sposób, tradycyjnie ustalony lub przewidziany w akcie, uznającym dane wyznaczenie, oraz do pochodów weselnych i pogrzebowych, jak również pielgrzymek;
- c) do zgromadzeń i zebrań towarzyskich, rodzinnych i szkolnych;
- d) do zebrań rozrywkowych, odbywających się w lokalach;
- e) do zgromadzeń i zebrań akademickich, odbywających się na terenie szkół akademickich oraz innych wyższych szkół, które uzyskały uprawnienia szkół akademickich.

(2) Jeżeli zgromadzenia, wymienione w pkt. b), c) i d)), mogłyby zagrażać bezpieczeństwu, spokojowi, lub porządkowi publicznemu, władza może wydać odpowiednie zarządzenia.

Art. 28. Ustawa niniejsza w niczym nie narusza:

- a) ograniczeń, wynikających z przepisów sanitarnych, budowlanych, ogniowych i drogowych;
- b) zawartych w obowiązujących przepisach prawnych ograniczeń osób wojskowych co do brania udziału w życiu politycznym i publicznym;

Art. 29. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych, co do art. 11 ust. 2 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, a co do art. 26 — Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 30. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

(2) Równocześnie tracą moc:

- a) rosyjskie tymczasowe przepisy o zgromadzeniach z dnia 4/17 marca 1906 r. (dodatek do art. II 5 ustawy o zapobieganiu przestępstwom i ich tłumieniu, zawarte w t. XIV Zb. ust. ros.);
- b) rozporządzenie Kom. Gen. Ziemi Wschodnich z dnia 25 maja 1919 r. o zgromadzeniach (Dz. U. Z. C. Z. W. Nr. 5, poz. 30);
- c) austriacka ustawa o zgromadzeniach z dnia 15 listopada 1867 r. (austr. d. u. p. Nr. 135);
- d) postanowienia §§ 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10; 11; 13; 14; 15, 16, 17, 18, 19 i 20 niemieckiej ustawy o stowarzyszeniach z dnia 19 kwietnia 1908 r. (Dz. U. Rzeszy str. 151) w odniesieniu do zebrań i zgromadzeń;
- e) ustawa z dnia 5 sierpnia 1922 r. w sprawie wolności zgromadzeń przedwyborczych (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 594) oraz wszelkie inne przepisy, dotyczące zebrań i zgromadzeń.

Poz. 67

Urząd Wojewódzki Szczeciński Wydział ogólny

L. d. 1692/O. Org./46

Szczecin, dnia 26. 8. 1946 r.

Do

Ob. Ob. Starostów powiatowych
w Województwie Szczecińskim
oraz Prezydenta miasta Szczecina.

Urząd Wojewódzki przesyła w załączeniu Rozporządzenie Wojewody Szczecińskiego z dnia 23 sierpnia 1946 r. w sprawie zwalczania oraz tępienia gryzoniów.

Ponieważ akcja tępienia myszy i szczurów musi być przeprowadzona szybko, sprawnie i planowo, aby mogła dać należyte wyniki, Urząd Wojewódzki prosi Ob. Starostę o bezzwłoczne porozumienie się z Powiatowym Biurem Rolnym, które z ramienia Stacji Ochrony roślin przy Okręgowej Izbie Rolniczej przeprowadzi odpowiednią okcję uświadamiającą w terenie.

Za wojewodę

(—) **Dr. Put Stanisław**
Naczelnik Wydz. Ogólnego

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY SZCZECIŃSKIEGO

z dnia 13 sierpnia 1945

w sprawie zwalczania oraz tępienia gryzoniów polnych

Na podstawie § 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 maja 1939 r. (Dz. U. 47 poz. 303) o tępieniu gryzoniów polnych oraz na podstawie § 8, 10 i 13 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. (Dz. U. 108 poz. 922) o zwalczaniu chorób roślin oraz tępieniu chwastów i szkodników roślin w brzmieniu ustalonym ustawy z dnia 16 marca 1937 r. (Dz. U. 21, poz. 131) o zmianie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz tępieniu chwastów i szkodników roślin tudzież w uwzględnieniu wniosku Okręgowej Izby Rolniczej w Szczecinie zarządzam:

§ 1.

Użytkownicy gruntów uprawnych w granicach wiejskich i miejskich na obszarze całego województwa szczecińskiego są obowiązani do zwalczania oraz tępienia gryzoniów polnych - szkodników (myszy i szczury).

§ 2.

W celu tępienia gryzoniów polnych — szkodników stosuje się następujące środki:

- 1) zakładanie środków trujących jak pasta „Zalio“, „Arwiko“ — świece dymne,
- 2) usunięcie z pól starych stert słomy, zoranie wszelkich ugorów, oczyszczenie rowów przydrożnych, spalanie chwastów,
- 3) wykopanie wokół stert rowów 30 cm. szerokich, 40 cm. głębokich o ścianach prostopadłych,

4) ochrona zwierząt pożytecznych jak koty domowe, jeże, sowy i t. p.

5) usunięcie wszelkich nieczystości, odpadków w zabudowaniach wiejskich i miejskich.

§ 3.

Nadzór nad tępieniem gryzoniów sprawują Starostowie, którzy w porozumieniu ze Stacją Ochrony Roślin przy Okręgowej Izbie Rolniczej w Szczecinie wyznaczają terminy: zakupu środków trujących, rozdziału trutki, oraz uzgodnią z sąsiednimi powiatami termin wyłożenia trutki.

§ 4.

Współdziałają ze Starostami: Stacja Ochrony Roślin przy Okręgowej Izbie Rolniczej w Szczecinie, Powiatowe Biuro Rolne, Zarządy Gminne oraz „Samopomoc Chłopska”.

§ 5.

W celu wykonywania nadzoru nad wykonaniem przepisów niniejszego rozporządzenia — władze, związki samorządowe oraz organizacje społeczno - rolnicze, wymienione w pkt. 4 niniejszego rozporządzenia mają prawo wstępu na grunta.

§ 6.

Tępienie gryzoniów jak również nadzór nad ich tępieniem na gruntach państwowych, pozostających pod nadzorem organów państwowych — należy do tych organów.

§ 7.

Przepisy niniejszego rozporządzenia obowiązują od dnia 1 czerwca 1947 roku.

§ 8.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia podlegają karze aresztu do 3-ch miesięcy lub grzywny do 3000 złotych.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W O J E W O D A
w/z. (—) THOMAS BRONISŁAW
Wicewojewoda Szczeciński

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

P.K.S.—Szczecin unieważnia zagubioną kartę ewidencyjną na samochód ciężarowy marki „Chevrolet” Nr. rej. C-80109 Nr. siln. 3783940 Nr. podwozia B00190.

P.K.S.—Szczecin unieważnia zagubioną kartę ewidencyjną samochodu „Opel-Blitz” Nr. C-80006, silnik 449242, podwozia 43 B.R.07073.

Unieważniam zgubione dn. 28.7 br. na trasie Żegrze—Koszalin prawo jazdy i zaświadczenie obywatelstwa na nazwisko Konieczka Wincenty.

Unieważnia się skradzione dokumenty na nazwisko: Maier Władysława, Maier Mirosław, Maier Marianna, Żelazna Marianna, zam. wieś Spalinów pow. Szczecinek.

Redakcja i Administracja: Urząd Wojewódzki Szczeciński, Wydział Ogólny —
Oddział Organizacyjny

Ceny ogłoszeń: Cała strona 1.000 zł, połowa strony 500 zł, 1/4 strony 250 zł. — Drobne ogłoszenia 4 zł za wyraz. Najmniejsze w tym dziale ogłoszenie 50 zł. — Cena niniejszego pojedynczego numeru dla władz i urzędów, instytucji państwowych i samorządowych — 40 zł, dla innych prenumeratów — 50 zł.

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1 w Szczecinie

X-03000